

PROJEKT KONSTYTUCJI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

uchwalony przez Komisję Konstytucyjną Rzeczypospolitej Polskiej

(fragmenty, ciąg dalszy)

Art. 82

1. Naród wykonuje obywatelską inicjatywę ustawodawczą w drodze wniosku zgłoszonego w formie projektu zredagowanego w artykułach i podpisanego przez co najmniej 100 tysięcy obywateli korzystających z pełni praw wyborczych.

2. Obywatelska inicjatywa ustawodawcza nie może być podjęta w sprawie zmiany Konstytucji, budżetu i amnestii.

3. Ustawa organiczna określi formy realizacji i warunki obywatelskiej inicjatywy ustawodawczej

Art. 83

1. Ogłasza się referendum dla rozstrzygnięcia dotyczącego całkowitego lub częściowego uchylecia ustawy, jeżeli zażąda tego 500 tysięcy wyborców lub przynajmniej połowa sejmików wojewódzkich.

2. Nie jest dopuszczalne referendum w sprawie ustaw podatkowych i budżetu, amnestii oraz upoważnienia do ratyfikowania umów międzynarodowych. Referendum nie może dotyczyć praw człowieka chronionych konstytucyjnie.

Art. 160

Zmiana Konstytucji może być uchwalona tylko przez połączone Izby Sejmu, większością dwu trzecich głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby członków obu izb.

UZASADNIENIE

(fragmenty)

Swoistą wymowę, w kontekście obowiązków obywateli, ma wskazanie we wstępie do Konstytucji, że dążeniem wspólnoty jest zbudowanie Rzeczypospolitej silnej miłością i pracą swoich obywateli. Miłość wzajemna i praca obywateli to moralna powinność wszystkich, którym leży na sercu dobro Rzeczypospolitej Polskiej. Wyłączono je z obowiązków konstytucyjnych, bo nie można doń prawem przymuszać, choć z nadzieją, że będą spoiwem dla zapewnienia pomyślności dla Rzeczypospolitej najwłaściwszym. (..)

Projekt nie kryje, że podstawy ładu moralnego wspólnoty państwowej dają wartości chrześcijańskie. Od pokoleń kształtują one wzorce życia indywidualnego, rodzinnego i społecznego. Mają wymiar ogólnoludzkich wartości uniwersalnych, których treścią jest człowiek, jego prawa, potrzeby i dobro wspólne organizmów społecznych, w których on żyje. Projekt uwzględnia także fundamentalne wartości narodowe, cenne i ważne dla całej politycznej wspólnoty państwowej, oraz polskie cechy, z których Polska w przeszłości słynęła. (..)

Z Konstytucji Marcowej zaczerpnięta została inwokacja, do której Polska odwoływała się w ponad tysiącletnich swoich dziejach. Brzmi ona „W imię Boga Wszchemogącego”, pod Którego opiekę oddana jest cała Rzeczypospolita jako wspólne dobro Narodu. Uznano, że taka formuła nie razi niczyich uczuć. (..)

Nie dekretuje się zasady rozdziału państwa i Kościoła. Ma ona złe konotacje, w polskich doświadczeniach łączyła się z nią zawsze intencja walki z Kościołem. Dzieje i dorobek Rzeczypospolitej związały silnie te wspólnoty, tworzone przez jednego i tego samego człowieka. I w tym sensie rozdzielania tych społeczności będzie sztuczne i nienaturalne. Inaczej człowiek będzie narażony na duchowe rozdarcie i konflikt sumienia. (..)

Proponuje się jasną regulację prawa do życia od chwili poczęcia i poręczenia jego ochrony prawnej, czego logicznym następstwem powinno być także zniesienie kary śmierci. (..)

*

INFORMACJE DROBNE

Zgromadzenie generalne dla przestrzegania prawa do aborcji i antykoncepcji, które odbyło się 18 i 19 stycznia 1992 roku w Paryżu, przyjęło deklarację poparcia dla kobiet

polskich, wyrażającą oburzenie wobec kwestionowania w Polsce praw kobiet, a zwłaszcza prawa do przerywania ciąży. „Wszyscy zebrani tu dziś pragniemy wyrazić naszą solidarność z polskimi kobietami, które walczą z zacofaniem w swoim kraju, walczą o dostępność antykoncepcji i o zachowanie prawa do usuwania ciąży w jak najlepszych warunkach” — stwierdza deklaracja.

Zgromadzenie zostało zwołane przez istniejące we Francji od października ubiegłego roku porozumienie stowarzyszeń, związków zawodowych i organizacji politycznych na rzecz prawa do aborcji i antykoncepcji. Porozumienie zrzesza blisko sześćdziesiąt organizacji, m.in. Ligę Praw Człowieka i Ligę Praw Kobiet, Ligę Francuską na rzecz Oświaty i Wychowania, Ruch na rzecz Planowania Rodziny, Federację Szkolnych Rad Rodzicielskich, Związek Zawodowy Pielęgniarzy i Pracowników Oświaty Zdrowotnej, Paryską Federację Partii Socjalistycznej, różne ugrupowania kobiece i laickie.

* * *

Uzupełniając artykuł z poprzedniego numeru biuletynu o udziale „Neutrum” w kampanii wyborczej informujemy, że oprócz wymienionych osób do Sejmu kandydowali jeszcze dwaj nasi członkowie z Krakowa: Łukasz Szczepański i Stanisław Szczurek, obaj z listy Ruchu Demokratyczno-Społecznego. RDS także opowiada się za rozdzieleniem państwa od kościołów i związków wyznaniowych, równością związków wyznaniowych wobec prawa i wycofaniem lekcji religii ze szkół państwowych; sprzeciwia się również wprowadzeniu ustawy antyaborcyjnej.

* * *

Federacja na Rzecz Kobiet i Planowania Rodziny otrzymała w darzepigułki antykoncepcyjne Microgynon firmy Schering (skład: *Levonogestrel* 0,15 mg, *Ethinylestradiol* 0,03 mg) oraz prezerwatywy koreańskie. Środki te są przeznaczone do bezpłatnej dystrybucji zainteresowanych oczekujemy na dyżurach warszawskiego „Neutrum”.

*

REGULACJE PRAWNE DOTYCZĄCE ABORCJI W KRAJACH EUROPEJSKICH

Już od ponad półtora roku toczy się walka wokół ustawy antyaborcyjnej. Jasne się stało, że politycy, i to nie tylko rodzimi, coraz bardziej skłaniają się ku postawie konserwatywnej, co znajduje odbicie m.in. w prawodawstwie. W związku z tym warto się zorientować, jak ten problem został rozwiązany w krajach Europy Zachodniej, a przynajmniej w niektórych spośród nich. Pomocny może w tym być *Biuletyn Biura Studiów i Ekspertyz Kancelarii Sejmu* (1/91), wydany w 120 egzemplarzach (ciekawe, dla których posłów go zabrakło). Biuletyn ten zawiera dokumenty dotyczące aborcji w pięciu krajach Europy, a mianowicie w Belgii, Francji, Hiszpanii, Niemczech i we Włoszech. Mimo niewątpliwych różnic w rozwiązaniach szczegółowych, można w tych dokumentach zauważyć wiele cech wspólnych.

Po pierwsze, dopuszcza się zabieg, gdy zagrożone jest życie i zdrowie kobiety. W ustawie belgijskiej wspomina się wyłącznie o zdrowiu, ochrona życia jest zbyt oczywista.

We wszystkich tych regulacjach dopuszcza się zabieg, gdy „zachodzi podejrzenie, że płód wydany na świat będzie miał ciężkie wady fizyczne i psychiczne” (ten cytat z hiszpańskiego kodeksu karnego dobrze oddaje sens rozwiązań przyjętych w pozostałych ustawach).

Inne wystarczające dla dokonania aborcji powody to ciąża w wyniku gwałtu i ciąża stawiająca kobietę w rozpaczliwej sytuacji (we wszystkich tych krajach z wyjątkiem Hiszpanii). Ponadto we Włoszech dopuszcza się aborcję z powodu „warunków ekonomicznych, socjalnych bądź rodzinnych”.

W żadnym dokumencie nie kwestionuje się diagnostyki prenatalnej. Wszystkie przywiązują ogromną wagę do upowszechniania oświaty seksualnej i metod antykoncepcji. Najsłabiej jest to uwzględnione w przepisach hiszpańskich, ale sądzę, że tę sprawę regulują tam odrębne przepisy.

Na szczególną uwagę zasługują regulacje włoskie. Są one niezwykle rozbudowane i starają się uwzględnić wszystkie możliwe przypadki i okoliczności. Trzy zasadnicze kierunki działania państwa to: ochrona macierzyństwa i życia ludzkiego, propagowanie oświaty seksualnej i antykoncepcji, umożliwienie kobiecie dokonania zabiegu w sposób bezpieczny i godny. Pierwszemu celowi służą placówki poradnictwa rodzinnego informujące o prawach kobiet, służbach socjalnych, medycznych i opiekuńczych oraz o wsparciu materialnym, na jakie mogą liczyć kobiety w czasie ciąży i macierzyństwa. Za realizację drugiego zadania

odpowiedzialne są regiony, które „w porozumieniu z uniwersytetami i szpitalami wspierają doszkadzanie personelu lekarskiego i pomocniczego, dotyczące w szczególności problemów świadomej i odpowiedzialnej prokreacji, metod zapobiegania ciąży, przebiegu ciąży, porodu i stosowania nowoczesnych technik przerywania ciąży, problemów najważniejszej ochrony fizycznej i psychicznej integralności kobiety, ryzyka z tym związanego. Regiony wspierają też kursy i konferencje, w których może brać udział personel lekarski i inny i których celem jest połączenie wiedzy o problemach wychowania seksualnego, przebiegu ciąży, urodzin, metod antykoncepcji oraz technik przerywania ciąży”.

Bardzo wiele miejsca poświęca się trzeciej sprawie, tzn. warunkom, w jakich można przeprowadzać aborcję. Zajmujące się tym placówki muszą posiadać odpowiedni sprzęt i wykwalifikowany personel, a podstawowym kryterium jest zdrowie i bezpieczeństwo kobiety. Porusza się wiele kwestii szczegółowych, np. sprawy nieletnich.

Tak więc, przepisy włoskie świadczą o żywej jeszcze pamięci negatywnych skutków obowiązującego do niedawna zakazu aborcji. Dbałość o kobietę jest tutaj wyjątkowa i nie dotyczy tylko jej życia oraz zdrowia fizycznego i psychicznego. Wspomina się też, co jest wypadkiem szczególnym, o współodpowiedzialności ojca dziecka. Kilkakrotnie podkreślenie wagi zachowania godności kobiety i poszanowania sfery intymnej jest przejawem świadomości, jak dramatyczne i upokarzające bywają okoliczności, w których kobieta podejmuje tak ważne dla jej życia decyzje.

Nie trzeba dodawać, jak wypadają na tym tle propozycje naszych ustawodawców, już raz odrzucone przez Sejm.

Wanda Nowicka

*

USTAWA O OCHRONIE PRAWNEJ DZIECKA POCZĘTEGO

projekt

Uznając, że życie jest fundamentalnym dobrem człowieka, a troska o życie i zdrowie należy do podstawowych obowiązków państwa, społeczeństwa i obywatela, stanowi się co następuje:

Art. 1.

1. Każda istota ludzka ma od chwili poczęcia przyrodzone prawo do życia.
2. Życie i zdrowie dziecka od chwili jego poczęcia pozostają pod ochroną prawa.

Art. 2.

1. Organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego w zakresie swych kompetencji, określonych w przepisach szczególnych, są zobowiązane wobec kobiet w ciąży do opieki socjalnej, medycznej i prawnej, w szczególności przez:

- 1) opiekę medyczną nad dzieckiem poczętym i jego matką,
- 2) pomoc materialną i opiekę nad kobietami w ciąży, znajdującymi się w trudnych warunkach materialnych, przez czas ciąży, porodu i po porodzie,
- 3) służby informacyjne, udzielające szczegółowych informacji na temat uprawnień, zasiłków i świadczeń przysługujących prawnie rodzinom, matkom zamężnym i niezamężnym oraz ich dzieciom, a także możliwości adopcji; służby informacyjne pomagają w rozwiązywaniu problemów psychologicznych i społecznych.

2. Zakres i formy oraz tryb udzielania pomocy, o której mowa w ust. 1, określa w drodze rozporządzenia Rada Ministrów.

Art. 3.

1. Organy administracji rządowej oraz samorządu terytorialnego współdziałają i udzielają pomocy Kościołowi Katolickiemu, innym kościołom i związkom wyznaniowym oraz organizacjom społecznym, które organizują opiekę nad kobietami w ciąży, jak również organizują rodziny zastępcze lub ułatwiają przysposobienie dzieci.

Art. 4.

Wszystkie instytucje odpowiedzialne za kształcenie i wychowywanie dzieci i młodzieży są obowiązane do umieszczenia w programach nauczania problemów wychowania do odpowiedzialnego rodzicielstwa.

Art. 5.

W ustawie z dnia 24 października 1950 r. o zawodzie lekarza (Dz. U. Nr 50, poz. 458 i Nr Racjonalista.pl

53, poz. 489, z 1956 r. Nr 12, poz. 61 oraz z 1989 r. Nr 30, poz. 158) w art. 15 ust. 2 skreśla się pkt 4.

Art. 6.

W Kodeksie cywilnym wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1,
- b) dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Zdolność prawną ma również dziecko poczęte; jednakże prawa i zobowiązania majątkowe uzyskuje ono pod warunkiem, że urodzi się żywe”.

2) po art. 446 dodaje się art. 446¹ w brzmieniu:

"Art. 446¹.

Z chwilą urodzenia dziecko może żądać naprawienia szkód doznanych w okresie przed urodzeniem".

Art. 7.

W Kodeksie karnym wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 23a dodaje się art. 23b w brzmieniu:

"Art. 23b.

Dziecko poczęte nie może być przedmiotem działań innych niż te, które służą ochronie jego życia i zdrowia".

2) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:

"Art. 149a.

§ 1. Kto powoduje śmierć dziecka poczętego, podlega karze pozbawienia wolności do lat 2.

§ 2. Nie podlega karze matka dziecka poczętego, która nakłania do pozbawienia życia tego dziecka lub przy pozbawianiu go życia współdziała.

§ 3. Nie popełnia przestępstwa określonego w § 1 lekarz, jeżeli śmierć dziecka poczętego nastąpiła wskutek podjęcia działań koniecznych dla uchylenia niebezpieczeństwa grożącego życiu kobiety ciężarnej.

§ 4. W szczególnie uzasadnionych przypadkach sąd może odstąpić od wymierzenia kary wobec sprawcy przestępstwa określonego w § 1",

3) art. 154 skreśla się,

4) po art. 156 dodaje się art. 156a w brzmieniu:

"Art. 156a.

§ 1. Kto powoduje uszkodzenie ciała dziecka poczętego lub rozstrój zdrowia zagrażający jego życiu, podlega karze ograniczenia wolności do lat 2.

§ 2. Nie popełnia przestępstwa lekarz, jeżeli uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia dziecka poczętego są następstwem działań leczniczych, koniecznych dla uchylenia niebezpieczeństwa grożącego życiu i zdrowiu kobiety ciężarnej lub dziecka poczętego.

§ 3. Nie podlega karze matka dziecka poczętego, która dopuściła się czynu określonego w § 1",

5) w art. 157:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli następstwem czynu określonego w art. 156 § 1 jest śmierć człowieka, sprawca podlega karze pozbawienia wolności od roku do 10 lat",

b) dodaje się nowy paragraf w brzmieniu:

„§ 2. Tej samej karze podlega sprawca czynu określonego w art. 149a § 1, art. 153 lub 156a § 1, jeżeli następstwem tego czynu jest śmierć matki dziecka poczętego",

c) dotychczasowy § 2 otrzymuje oznaczenie § 3.

Art. 8.

1. Po roku od wejścia w życie ustawy Minister Zdrowia i Opieki Społecznej przedłoży Sejmowi sprawozdanie o stosowaniu ustawy i jej skutkach.

2. Odpowiednie sprawozdania przedłożą także Minister Sprawiedliwości oraz Minister Pracy i Polityki Socjalnej, w szczególności o problemach wchodzących w zakres ich kompetencji.

Art. 9.

Traci moc ustawa z dnia 27 kwietnia 1956 r. o warunkach dopuszczalności przerywania

ciąży (Dz. U. Nr 12, poz. 61 i z 1969 r. Nr 13, poz. 95).

Art.10.

Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

*

WIDEO PRZECIWIW ABORCJI OBRAZY WYWOŁUJĄCE STRACH

Czwartek, 24 października, sala "de la Mutualité" w Paryżu. Film *Niememy krzyk*, ukazujący za pomocą echografii aborcję 12-tygodniowego zarodka. Kruczjata antyaborcyjna rozpoczęta w USA dotarła do Francji. Podobnie jak tam, ma wzbudzić oburzenie, skalać najślabszych, przekonać o karygodności postępowania kobiet. W ten sposób ma się dokonać przemiana mentalności. Po to właśnie zrealizowano ten 30-minutowy film.

Sprowadziliśmy go do „Elle” na kasecie, zanim jeszcze zaczęto o nim mówić we Francji — zespół redakcyjny zareagował wtedy dość gwałtownie. Jak odpowiadać czytelnikom, które będą się do nas zwracać po obejrzeniu filmu? Przez pewien czas był spokój i myśleliśmy, że we Francji nikt nie ośmieli się w ten sposób „przemawiać” do kobiet. Pomyłka. 10 czerwca w Centrum Chaillot-Galliera byliśmy świadkami pierwszej projekcji. Publiczność wyraźnie „antyaborcyjna”, już przekonana, wierząca — ruch rozprzestrzenia się. Kiedy wyświetlono film po raz drugi, nie mogliśmy dłużej milczeć. To jest nasz krzyk przeciwko *Niememu krzykowi*.

Do sali „de la Mutualité” spieszy mnóstwo osób, na wezwanie Światowego Stowarzyszenia Przyjaciół Dzieci, Stowarzyszenia Rodzin Katolickich, ruchu „Kobiety i Dzieci Najpierw” i „SOS — Przyszłe Matki”. Tłum „w dobrym gatunku”, przede wszystkim zdyscyplinowany. Na scenie, plecami do ekranu występują mówcy: prof. Jérôme Lejeune, genetyk ze szpitala Enfants-Malades, członek Instytutu i Akademii Pontyfikalnej; Pierre Chaunu, członek tegoż instytutu; Jean Foyer, dawny Strażnik Pieczęci, w latach 1962-67 przewodniczący Komisji Praw; pani Geneviève Poullot, sekretarz generalny organizacji „SOS — Przyszłe Matki”. Informują oni, że *Niememy krzyk* został zrealizowany i rozpowszechniony w USA przez ruch na rzecz prawa do życia, w walce przeciwko aborcji. Dzięki technice echografii można obserwować reakcje 12-tygodniowego zarodka podczas przerywania ciąży. Organizatorzy proszą obecnych na sali o dalsze rozpowszechnianie kasety, zaangażowanie się w nawracanie innych. Moja sąsiadka z lewej strony puszcza w ruch różaniec. Sąsiad z prawej, towarzyszący swej brzemiennej małżonce, słucha uważnie wywodów p. Chaunu: „Obrazy, które zobaczycie są okrutne, ale mniej okrutne niż rzeczywistość. Chodzi o dzieciobójstwo z premedytacją, i to morderstwo w naszym kraju jest przemilczane. To zbrodnia. Trzecia część ludzkości jest niszczone”. Oklaski. P. Poullot kontynuuje: „Żadna racja nie usprawiedliwia zniszczenia waszego „Tomcia Palucha” (tak nazwano zarodek). Nosić dziecko na rękach to mniejszy ciężar niż nosić je na sumieniu”.

Prof. Lejeune twierdzi, że film nie jest trickiem, że jest to świadectwo wiarygodne, niepodważalne. Skrobanka trwa 8 minut. Kiedy osoba dokonująca aborcji wnika w pęcherzyk owodniowy, uderzenia serca zarodka stają się szybsze, wzrastają ze 140 do 240 uderzeń na minutę. Objaśnia, że oglądany tu zarodek ma 12 tygodni, liczonych na sposób anglosaski, czyli od pierwszego dnia ostatniego okresu. Mówi, że w naszym kraju istnieje tendencja, aby zapominać o ofiarach. Przypomina o wykorzystywaniu zarodków do różnych manipulacji, wreszcie zaprasza do obejrzenia *Niemego krzyku*. Kurtyna się podnosi. Ukazuje się obraz bulwersujący. Nie można zaprzeczyć realności: aborcja to niszczenie zarodka. Dokument jest przejmujący, ma moc wstrząsania sumieniem. Jeszcze bardziej, gdy nie jest się lekarzem. Kiedy na sali zapala się światło, obecni trwają w milczeniu.

-W końcu film jest autentyczny, nie ukrywa przed kobietami prawdy ich czynu — mówi student prawa.

- Złe się czuję. Myślałam o dziecku, które noszę - mówi ciężarna. — Kobiety-zwolenniczki aborcji nie mogą dłużej twierdzić, że zarodek jest czymś bez znaczenia.

Młode licealistki są najmniej pobłażliwe.

- Trzeba w końcu wyraźnie powiedzieć, że lepiej jest myśleć o dziecku niż o własnym komforcie. Każda kobieta powinna obejrzeć ten film.

Wiele osób jest wyraźnie oburzonych, inne — bardziej powściągliwe:

- Czemu ma służyć pokazywanie tego? — pyta matka pięciorga dzieci. Inne uważają, że

chodzi o propagandę:

- Film jest tak karykaturalny, przesadzony, że traci wiarygodność — mówi studentka medycyny. To prawda. Ale żeby zrozumieć tę manipulację, trzeba zanalizować ten film krok po kroku.

Pomówmy o doktorze Nathansonie, inspiratorze filmu. Ginekolog, 58 lat, były działacz Ligi Walki o Prawo do Aborcji, który sam wykonał przeszło 5 tysięcy aborcji i jest odpowiedzialny za 60 tysięcy innych, dziś zmienił zdanie: „Postęp techniczny obudził moje sumienie po tym, co zrobiłem”. A więc echografia wykazała mu, że zarodek żyje? Ten człowiek późno nawrócony grzeszy nadmiarem gorliwości. Nie słyszał uderzeń serca płodu wcześniej? W czasie swoich wystąpień dr Nathanson mówi zawsze o dziecku, a nie o zarodku, a przecież istnieje precyzyjna definicja tego terminu. Podczas całego filmu dr Nathanson mówi o osobie dokonującej aborcji, a nie o lekarzu. Pokazuje w czasie projekcji lalkę celuloidową, aby widzowie lepiej zrozumieli obraz.

Pokazaliśmy ten film ginekologom, położnikom, pediatrom i akuszerkom ze szpitala Antoine Beclere w Clarmont, aby osądzili wartość tego dokumentu. Kiedy dr Nathanson powołuje się na doświadczenie z zarodkiem, mówiąc do specjalistów, jego interpretacja jest mało wiarygodna. Kiedy wyjaśnia, że przy wprowadzaniu szczypec zarodek stara się uciec, a jego usta są otwarte jak do krzyku, położnicy są sceptyczni. Czy wystarczy, aby zarodek miał ludzki kształt, aby mu przypisywać wrażliwość dojrzałego bytu? - protestuje ginekolog. W USA niektórzy lekarze twierdzą nawet, że system nerwowy zarodka nie potrafi przewodzić bodźców nerwowych, nie odczuwa więc cierpienia.

Zebrani lekarze krytykowali sposób wykonywania zabiegu jako ogromną nieudolność. „Nie trzeba usuwać szczypcami głowy zarodka, przy dobrym rozciągnięciu szyjki macicy płód można wyjąć w całości”. „Pacjentka nigdy nie podskakuje na stole w czasie zabiegu, jak to się widzi na ekranie”. „Wydaje się to oszustwem. Zarodki pokazywane w koszu na śmieci nie są zarodkami 12-tygodniowymi. Są dużo starsze i wyraźnie pozbierane z tych aborcji, które służą ratowaniu życia matki. Wszystko to jest pozałowania godnym spektaklem obliczonym na wystraszenie widza”. „Najważniejsze jest, aby wywołać wstrząsające wrażenie” — podkreślają lekarze.

Zupełnie się ignoruje motywy, które powodują kobietami decydującymi się na zabieg. Wszyscy wiedzą, że chodzi tu o poważną decyzję. W tym filmie nie pokazano rozpaczki kobiet, przeżywanych przez nie tragedii. Do rzadkości należą te kobiety, które banalizują aborcję. Rzadkością są też te, które nie przeżywają ciężkich zaburzeń psychicznych po zabiegu. Ale autorzy filmu w sposób haniebny dążą do celu: absolutnego zakazu zabiegów.

Czego pragną? Powrotu do epoki fabrykantek aniołków, lekarzy dokonujących nielegalnych praktyk, uzyskujących nielegalne dochody? Ich lekceważenie zdrowia kobiet jest tak wielkie, że zapomnieli o tym, iż legalna aborcja zredukowała znacznie przypadki posocznicy, zatorów naczyń krwionośnych, perforacji macicy, całkowitej sterylizacji.

Konkludując, film jest niebezpieczny.

Przedruk z francuskiego pisma kobiecego „Elle”

*

Mówi Yvette Roudy, francuski minister ds. praw kobiet:

Zrealizowany w USA film przeciwaborcyczny zatytułowany *Niemy krzyk* jest obecnie demonstrowany we Francji przez liczne stowarzyszenia. Pokazuje on za pomocą echografii 12-tygodniowy zarodek, a jednocześnie demonstrator przedstawia lalkę wielkości dłoni w kształcie zarodka, co jest zwykłym falsyfikatem. Aby zarodek mógł odczuwać ból, niezbędny jest wykształcony system nerwowy. Film opatrzony jest brutalnym i kłamliwym komentarzem. Bez wątpienia dr Nathanson szuka zadośćuczynienia za liczne aborcje, których dokonał osobiście, ale nic nie mówi o cierpieniach kobiet. Nie proponuje też w zamian żadnego rozwiązania.

Nikt nie jest nieczuły na przerwanie życia, ani lekarze, ani kobiety, dla których to rozwiązanie bywa ostatecznym ratunkiem. Wiadomo, że pokazywanie kobiecie noszonego przez nią embrionu nie powstrzyma jej od dążenia do aborcji, powiększy jedynie jej cierpienia. Legislacja francuska jest realistyczna. Skoro wiemy, że kobieta zdecydowana na aborcję dokona jej w każdy sposób, nieraz ze szkodą dla własnego zdrowia, lepiej aby zabiegi odbywały się legalnie, w odpowiednich warunkach i pod opieką lekarza. Ustawa redukuje ryzyko dla zdrowia kobiety. We Francji przed dokonaniem aborcji kobiety są przez co najmniej tydzień uświadamiane zarówno o szkodliwości zabiegu, jak i o moralnym znaczeniu tego czynu. Konsekwencje demograficzne ustawy o dopuszczalności przerywania ciąży są znikome. Po

wprowadzeniu jej w życie liczba aborcji wzrosła nieco w stosunku do zabiegów nielegalnych ujawnianych w poprzednich latach, potem jednak obniżyła się i od lat pozostaje na niezmiennym poziomie.

*

CO KRAJ TO OBYCZAJ?

"Moje pierwsze zadanie to nakłonić telefonującą kobietę, żeby przyszła do nas do biura. Tutaj pokazuję, jak wygląda jej dziecko na zdjęciu, i wyświetlam dla niej film *Niemy krzyk*. Jeśli przychodzi do nas z dzieckiem, daję jej do ręki nóż i mówię: „No, dalej, niech Pani zabije to dziecko! Czemu nie? Cała różnica między nim a tym, które ma Pani w brzuchu, jest taka, że to starsze potrafi uciec". Potem jej opowiadam, jak usunięte dziecko będzie leżało na wysypisku, a wrony będą mu wydziobywać oczka. To wystarczy, żeby zaczęła płakać. Wtedy pocieszam ją, namawiam i obiecuję pomoc". (Słowa animatorki telefonu zaufania prowadzonego przez polską organizację katolicką. *Miesięcznik „Marie-Claire”, marzec 1992.*)

„W jednym i drugim wypadku [porad w sprawie aborcji i antykoncepcji] konsultanci małżeńscy działają zgodnie z zasadą autonomizacji osoby ludzkiej, pomagając pacjentom odwoływać się do ich własnego systemu wartości, poddanego próbie wobec sytuacji, w jakiej się znaleźli i w związku z którą muszą podjąć decyzję. Konsultant małżeński (..) pragnie uszanować wolność wyboru osób pytających o radę i unika wszelkich prób wpływania z zewnątrz na ten wybór. (..) Uważa, że zarówno odradzanie, jak i namawianie to projekcja na innego człowieka czyichś osobistych pragnień lub, co gorsza, jakiegoś zamysłu zbiorowego czy politycznego. Pracownicy naszego ośrodka odkładają na bok swoje prywatne opinie, aby lepiej się wczuwać w problemy swoich pacjentów". (*Stanowisko katolickiego ośrodka porad małżeńskich i rodzinnych w Belgii. Broszura „Pour une approche pluraliste de l'avortement”, Bruksela 1984*)

*

DO CZY OD EUROPY?

Poniżej przytaczamy fragmenty konstytucji kilku krajów europejskich, dotyczące wolności sumienia i wyznania.

GRECJA (Art. 13)

2. Wszystkie wyznawane religie są wolne i ich rytuały oraz obrzędy wykonywane są bez przeszkód i pod ochroną prawa. Praktykowanie obrzędów nie może naruszać porządku publicznego oraz zasad moralnych. Prozelityzm (nawracanie) jest zabroniony).

3. Księża wszystkich znanych religii poddani są takiemu samemu nadzorowi ze strony państwa i posiadają takie same zobowiązania wobec niego jak ci, którzy należą do dominującej religii.

WĘGRY (Art. 60)

1. W Republice Węgierskiej każdy będzie miał prawo do wolności myśli, sumienia i religii.

2. Prawo to obejmuje wolny wybór lub akceptację wykonywania lub propagowania religii lub innego przekonania, jak również wolność praktykowania religii lub przekonania poprzez wykonywanie obrzędów religijnych i innych, indywidualnie lub z innymi, zarówno publicznie jak i prywatnie, jak też prawo powstrzymania się od wykonywania praktyk.

3. W Republice Węgierskiej Kościół jest oddzielony od Państwa.

PORTUGALIA (Art. 41)

2. Nikt nie może być prześladowany, pozbawiony praw lub zwolniony z obowiązków i powinności obywatelskich z powodu swoich przekonań lub praktyk religijnych.

3. Kościoły i związki wyznaniowe są oddzielone od Państwa, mogą swobodnie się organizować i wykonywać swoje funkcje religijne i obrządek.

HOLANDIA (Art. 183)

Wyznawcy wszystkich religii korzystają z tych samych praw cywilnych i obywatelskich oraz mają jednakowe prawo piastowania godności, urzędów i stanowisk.

DANIA (Art. 70)

Nikt z uwagi na przekonania religijne bądź ich poniechanie nie może zostać pozbawiony możliwości korzystania z praw obywatelskich i politycznych, ani też nie może z tego samego

powodu uniknąć spełniania jakiegokolwiek z powszechnych obowiązków obywatelskich.

NIEMCY (RFN) (Art. U. 3)

Korzystanie z praw cywilnych i obywatelskich, dostęp do urzędów publicznych, jak również prawa nabyte w służbie publicznej są niezależne od przekonań religijnych. Nikt nie może ponieść szkody z powodu przynależności lub nie przynależenia do określonego wyznania lub światopoglądu.

USA (Poprawka I)

Żadna ustawa Kongresu nie może wprowadzić religii ani zabronić swobodnego praktykowania jej (..).

HISZPANIA (Art. 16)

2. Nikt nie może być zmuszony deklarować swojej ideologii, religii lub wiary.

3. Nie istnieje żadna religia państwowa. Władze publiczne biorą pod uwagę wyznania religijne społeczeństwa hiszpańskiego i w konsekwencji utrzymują nacechowane współpracą stosunki z kościołem Katolickim i z pozostałymi wyznaniami.

FRANCJA (Art. 20)

1. Wszystkim gwarantuje się wolność religii. Państwo nie udziela żadnych przywilejów organizacjom religijnym; nie wykonują one również jakiegokolwiek władzy politycznej.

2. Nikt nie może być zmuszany do brania udziału w aktach, ceremoniach, obrzędach lub praktykach religijnych.

3. Państwo i jego organy powstrzymują się od edukacji religijnej i wszelkiej innej działalności religijnej.

SZWAJCARIA (Art. 49)

1. Wolność wyznania i sumienia jest nienaruszalna.

2. Nikt nie może być zmuszony do udziału w jakimkolwiek stowarzyszeniu religijnym, do słuchania nauk religijnych, do brania udziału w obrzędach religijnych, ani nie może podlegać jakimkolwiek karom z powodu swoich przekonań religijnych.

3. Wychowaniem religijnym dzieci, aż do ukończenia przez nie 16 lat kieruje zgodnie z powyższymi zasadami osoba posiadająca władzę rodzicielską lub opiekuńczą.

4. Korzystanie z praw cywilnych i politycznych nie może być ograniczone żadnymi przepisami ani warunkami mającymi charakter kościelny lub religijny.

5. Nikt nie może uchylać się od wykonywania obowiązków obywatelskich ze względu na swoje przekonania religijne.

*

SCENARIUSZ PESYMISTYCZNY

Gdzieś na górze zapadła już podobno decyzja, że Polska ma się stać niebawem moralnym wzorem do naśladowania dla pozostałych państw w Europie i na świecie. Kolejność wprowadzania norm prawnych i przepisów administracyjnych, które umożliwią egzekwowanie od Polaków postaw moralnie wzorowych, można sobie wyobrazić następująco:

1. Uchwalenie przez Parlament ustawy antyaborcyjnej.

2. Ustawowe wprowadzenie rewizji ginekologicznych na granicach państwa i uzasadnionych przepisami BHP okresowych badań ginekologicznych w zakładach pracy.

3. Wprowadzenie powszechnego zakazu badań prenatalnych i w ogóle badań genetycznych.

4. Wprowadzenie do ustawy o środkach masowego przekazu, ustawy o zawodzie lekarza i do Konstytucji zapisu o wartościach chrześcijańskich.

5. Po przeniesieniu spraw rozwodowych w gestię sądów apelacyjnych, uchwalenie ustawy o separacji w małżeństwie, potem likwidacja rozwodów dla katolików, wreszcie ustawa o ochronie rodziny zakazująca udzielania rozwodów również niekatolikom.

6. Administracyjne przekazanie ksiąg stanu cywilnego parafiom katolickim; przekazanie prawie wszystkich cmentarzy komunalnych pod zarząd parafii katolickich, łącznie z usankcjonowaniem dyskryminacji, także finansowej, rodzin zmarłych chowanych w obrzędku świeckim.

7. Na mocy ustawy o ochronie moralności zamknięcie sex-shopów, likwidacja kilku tytułów czasopism, wprowadzenie indeksu autorów zakazanych.

8. Prawne umocowanie obywatelskich komitetów parafialnych do walki z niemoralnością

(wizerunki nagich kobiet, broń biała i palna na wystawach sklepowych, karykatury księży w prasie).

9. Stworzenie ustawowych warunków do poddawania reedukacji lesbijek, homoseksualistów oraz wszystkich, którzy czynią obrzydliwie, np. striptizerek, nudystów, dorosłych onanistów.

10. Prawne usankcjonowanie organizowania pielgrzymek do Częstochowy dla funkcjonariuszy państwowych na koszt podatników.

11. Prawne usankcjonowanie wyjazdów służbowych wyższych urzędników państwowych za granicę w towarzystwie swoich spowiedników.

12. Prawne usankcjonowanie mocy chrześcijańskich kodeksów etycznych wobec wszystkich członków korporacji zawodowych.

13. Uzależnienie instrukcją ministerialną przyjęć na wyższe studia także od stopni z religii na świadectwach szkolnych.

14. Ustawowe zagwarantowanie prawa Episkopatu do opiniowania nominacji wyższych urzędników państwowych, na niższych zaś szczeblach administracji uzgadnianie nominacji funkcjonariuszy państwowych z parafiami w trybie zbierania informacji środowiskowych o postawie moralnej.

15. Ustanowienie kryteriów konfesyjnych przy awansowaniu sędziów i prokuratorów.

16. Ustanowienie kary długoletniego więzienia za publiczne bluźnierstwo.

17. Objęcie specjalną ochroną prawną wszystkich osób duchownych jako funkcjonariuszy w służbie narodu.

18. Przywrócenie Kościołowi Katolickiemu wszystkich nieruchomości na terenie kraju, które stanowiły jego własność przed rozbiorem Polski.

19. Przyznanie prawa eksterytorialności wszystkim miejscom zorganizowanego kultu religijnego, łącznie z prawem udzielania azylu osobom ściganym przez prawo świeckie.

20. Rozstrzygnięcie w regulaminach parlamentu, jakiego typu projekty ustaw mają być oceniane jedynie z moralnego punktu widzenia, jakie zaś tylko z punktu widzenia fiskalnego.

21. Utrudnianie administracyjne, a następnie formalny zakaz organizowania zebrań wolnomyślicieli w miejscach publicznych.

22. Ustawowe umocowanie lekarskich badań przyczyn bezdzietności małżeństw.

23. Konstytucyjne uprawnienie Episkopatu do badania nowych aktów prawnych na zgodność z etyką chrześcijańską i przyznanie Prymasowi prawa weta wobec ustaw szkodliwych moralnie.

24. Oficjalne ustanowienie Prymasa regentem na wypadek czasowej niezdolności Prezydenta Rzeczypospolitej do pełnienia obowiązków.

Licząc na umiar i zdrowy rozsądek władzy, Episkopatu i duchowieństwa, a także na nasz wspólny społeczny opór, mam nadzieję, że ten scenariusz okaże się tylko żartem.

Janusz Schminda

(Publikacja: 06-11-2003)

Oryginał. (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,2885>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl